Doğan Kardeş

Sayı: 68 | 12 Şubat 1968 Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP
UZAYDA SAVAŞ

(Devamı son sayfada)

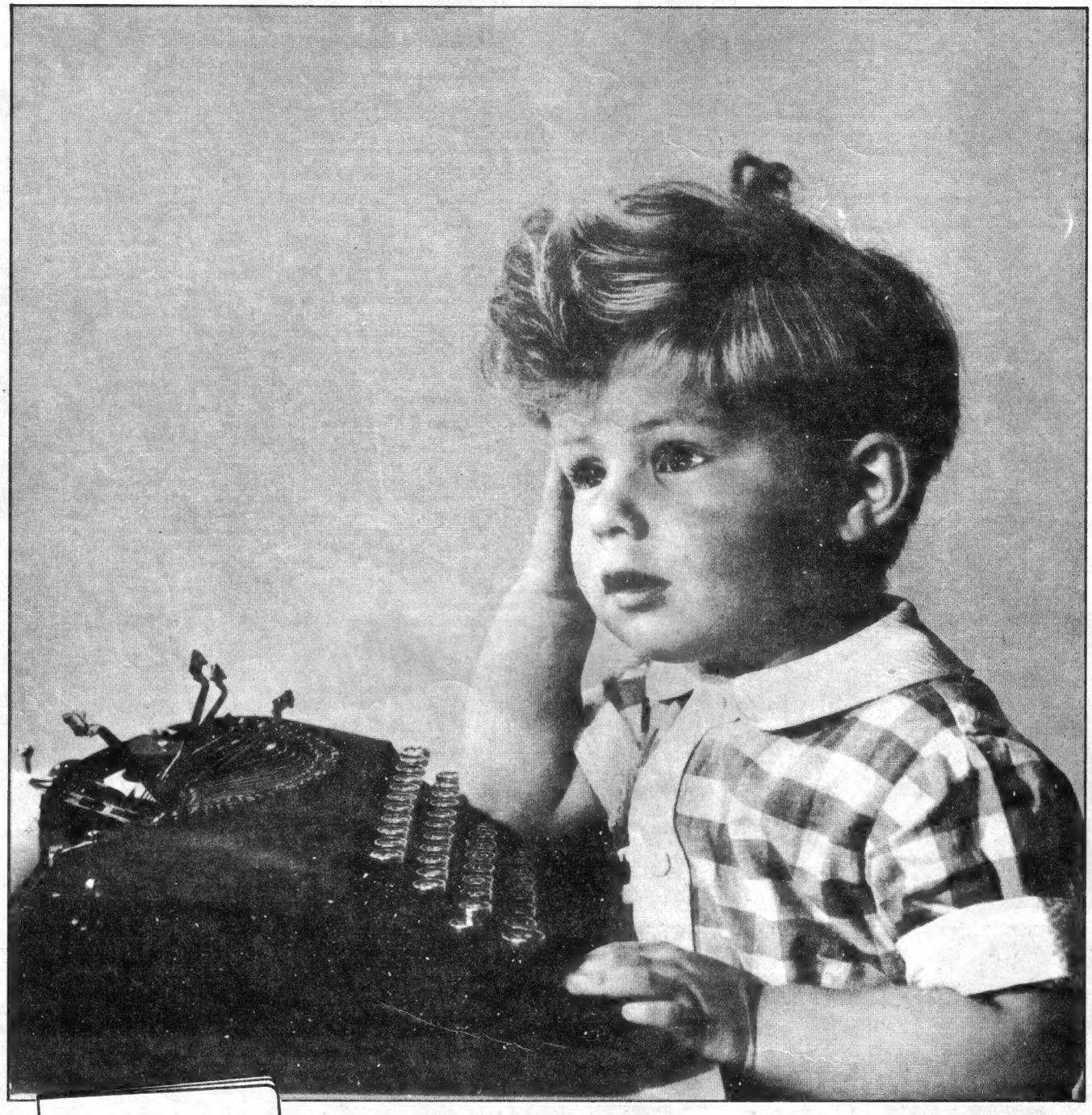

İKRAMİYELİ

Aile

CÜZDANI

YAPI ve KREDİ BANKASI

BU KARDEŞİN İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI VAR MI ?

Küçük yaşta biriktirilen para bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.
Para biriktirmek için en güzel yol
Yapı ve Kredi Bankası İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN — 3035) — 71

M814

❷ Doğan Kardeş

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

12 Şubat 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 **Cilt: 3**
Sayı: 630-68

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst.** ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56** ✶ Muhasebe Tel. : **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ✶ Altı aylık: **12,5 TL.** ✶ Yurt dışı yıllık: **38 TL.** ✶ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ✶ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ✶ **Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	**1500 TL.**
3/4 sayfa	**1100 TL.**
1/2 sayfa	**900 TL.**
1/3 sayfa	**600 TL.**
1/4 sayfa	**500 TL.**

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

2770 TONLUK BİR FÜZE
SATURN-5

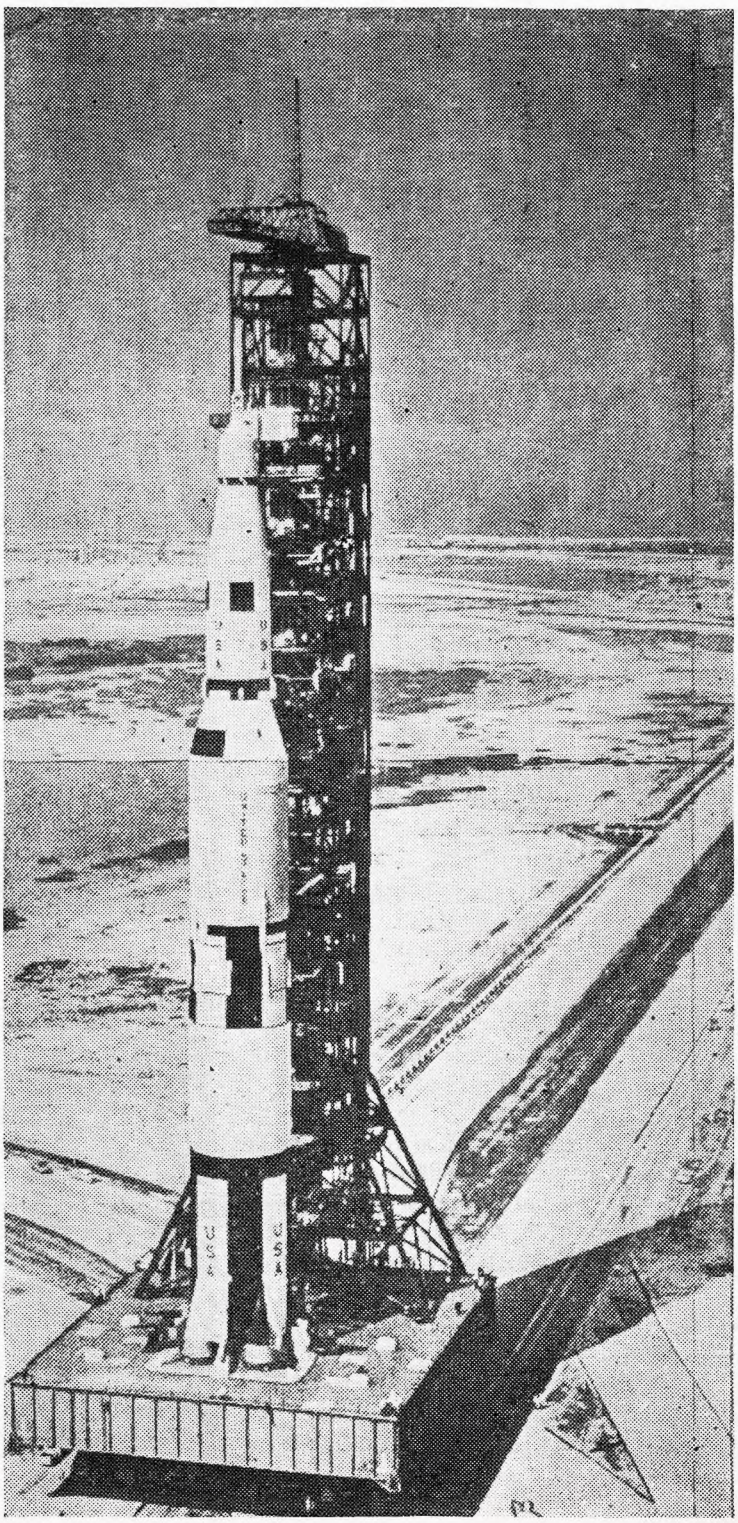

1967 yılının son günlerinde Amerika'nın uzay deneme üssü Cape Kennedy'den 110 metre yüksekliğinde ve 2770 ton ağırlığında dev bir füze uzaya fırlatıldı. Bu, 3 milyon 800 bin litre yakıt taşıyan SATURN-5 füzesiydi ve APOLLO projesinin son denemelerinden biri için kullanılıyordu.

Amerika Millî Uzay Araştırmaları İdaresi (NASA)nin yönettiği APOLLO projesi, Ay'a ilk defa üç astronot indirmeyi kapsamaktadır. Apollo kapsülünü Ay'a fırlatacak olan Saturn-5 füzesi 200 milyon beygir gücü sağlıyan 41 motörle donatılmıştır. Füzenin üzerinde bulunduğu platform ise apayrı bir özellik gösterir. Toplam ağırlığı 456 ton olan paletlere sahip 8 dev traktör 22 bin beygir gücündeki motörleriyle fotoğrafta görüldüğü gibi Saturn-5 füzesini ateşleme yerine taşımaktadır.

Apollo projesiyle gerçekleştirilmesine çalışılacak Ay'a gidiş - dönüş'ün resimli bir hikâyesini 4 ve 5'inci sayfalarımızda bulacaksınız.

- «AY'A BİR GİDİŞ - DÖNÜŞ»

Yakın bir gelecekte gerçekleştirilmesi için büyük çabalar sarfedilen Ay Yolculuğu şüphesiz ki insanlık tarihinin en ilginç olayı olacaktır. İlk defa üzerinde yaşadığından ayrı bir gök cismine ayak basacak olan insanın bu heyecan dolu serüvenini temsili resimlerle safha safha veriyoruz.

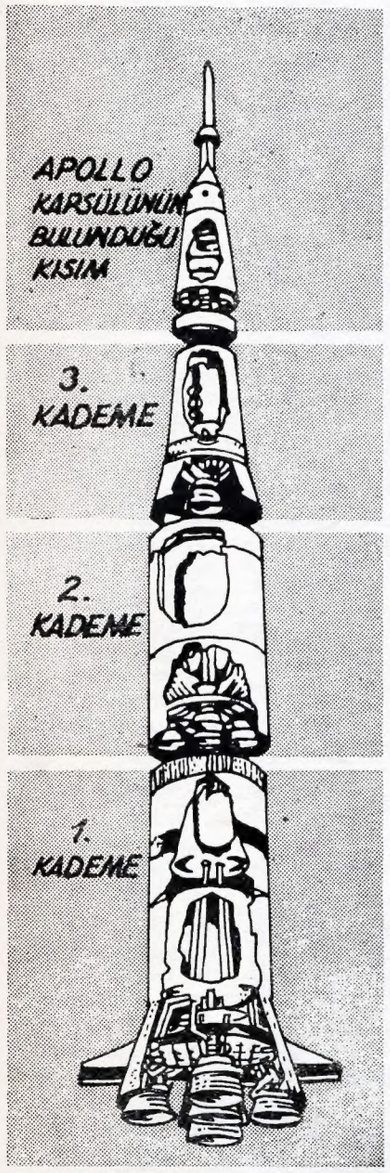

Üç kademeden meydana gelen Saturn—5 füzesinin ucunda, Apollo kapsülü ile Ay'da gezinti kısmını taşıyan bir Komuta kısmı bulunmaktadır. Apollo kapsülü içinde yolculuğa başlıyacak olan üç astronot gerektiğinde Komuta ve Ay'da gezinti kısımlarına geçebileceklerdir.

Dünya'dan Ay'a üç astronot taşıyacak Apollo kapsülüyle yapılacak gidiş-dönüş yolculuğu sekiz gün sürecek. Üzerinde yaşadığımız gezegenle uydusu arasındaki uzaklık ortalama olarak 384.000 km.'dir ama, astronotları taşıyan kapsülün bu yolculuk sırasında hızı hep aynı olmayacaktır. Yeryüzünden kapsülü uzaya fırlatacak olan Saturn—5 füzesinin ilk hızı saatte 40.000 km. dir. Atmosfer katmanını geçtikten sonra bu hız Dünya'nın yerçekiminden ötürü yavaş yavaş azalacak, daha sonra Ay'ın yerçekimine girdiğinde yeniden artacaktır.

Ay'a gidiş-dönüş yolculuğu şüphesiz ki bütün insanlık tarihinin en ilginç olayı olacaktır. Gerçekten de insan ilk defa üzerinde yaşadığından ayrı bir gök cismine ayak basacaktır. Bu yolculuğun tam bir başarıya ulaşması için denemelerin ışığı altında en ince hesaplar yapılmış, Dünya'nın ve uydusu Ay'ın yolculuk için en uygun durumları tespit edilmiştir.

Yandaki temsili resimler, Ay'a gidiş-dönüş yolculuğunun belli başlı safhalarını göstermektedir. Ay yüzeyine ayak basacak iki astronotun uydumuzdaki incelemeleri 18 saat kadar sürecektir. Cap Kennedy Uzay Deneme Üssü'nden fırlatılacak olan Apollo kapsülü yolculuğunun sonunda Atlas Okyanusu'na inecektir. Ay'a gidiş-dönüş yolculuğunun önemli kısımları televizyonla yeryüzünde yayımlanacak ve böylece insanlık tarihinin bu en önemli olayı yakından izlenebilecektir.

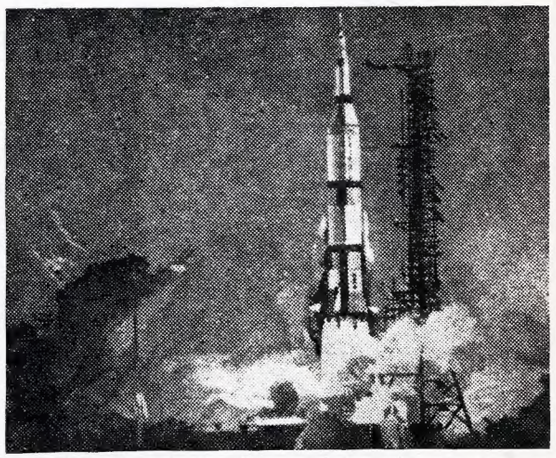

1. Saturn—5 füzesi Cap Kennedy'deki platformundan üç astronotu Ay'a götürmek üzere ayrılıyor.

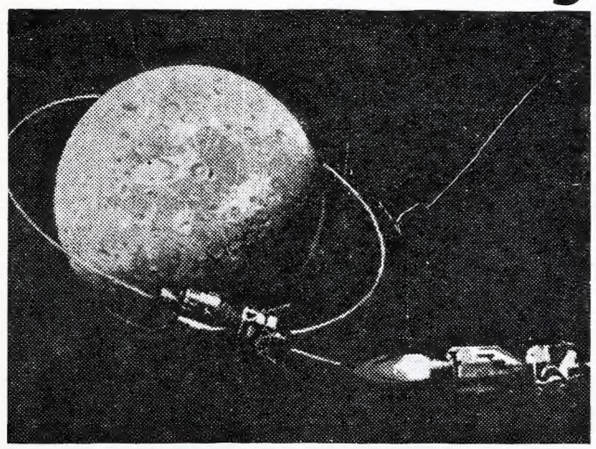

2. Ay'ın yörüngesine girebilmek için Komuta kısmı 180 derece bir dönüş yaparak hızını azaltıyor.

3. İki astronotu taşıyan Ay'da Gezinti kısmı, Komuta kısmından ayrılarak yumuşak iniş yapıyor.

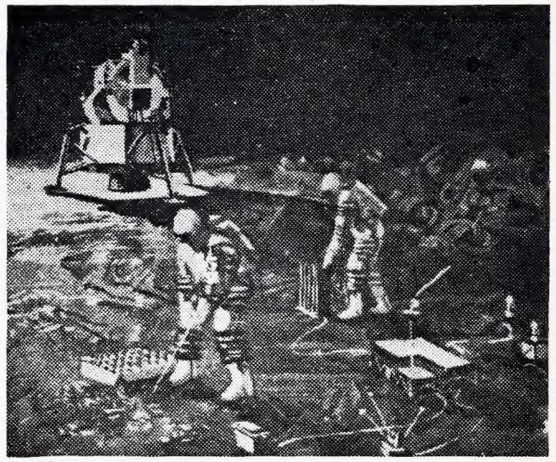

4. İki astronottan biri Ay yüzeyinden örnekler toplarken diğeri fotoğraf çekiyor.

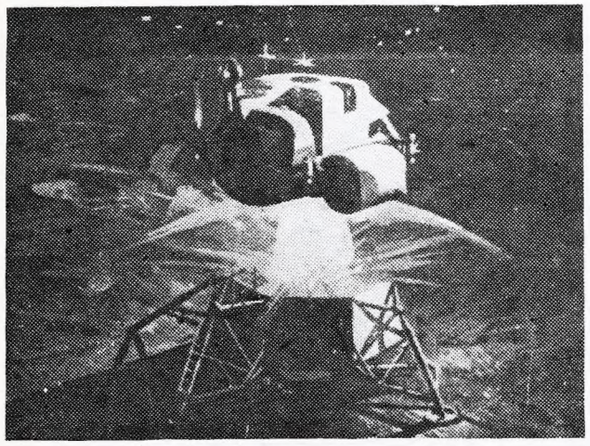

5. Görevlerini tamamlayan astronotlar, yörüngedeki Komuta kısmıyla buluşmak için Ay'dan ayrılıyor.

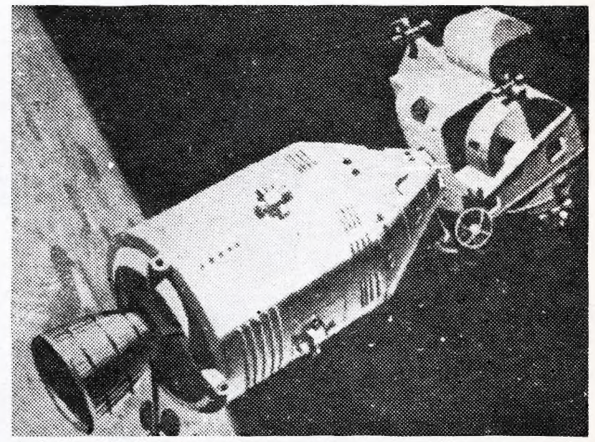

6. İki astronot, kendilerini beklemekte olan ve 3. astronotu taşıyan Komuta kısmıyla buluşuyor.

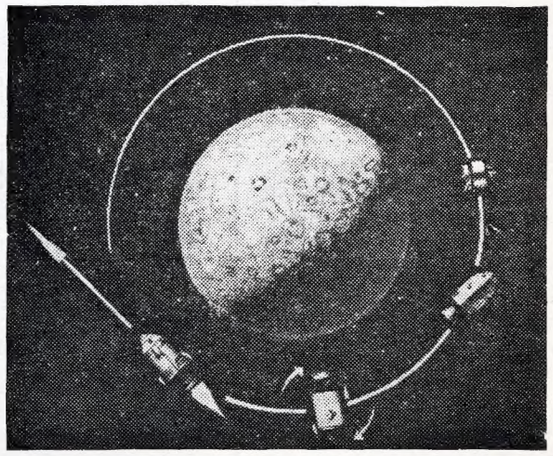

7. Astronotlar, Komuta kısmına geçtikten sonra, Ay'da gezinti kısmını bırakıp yörüngeden çıkıyorlar.

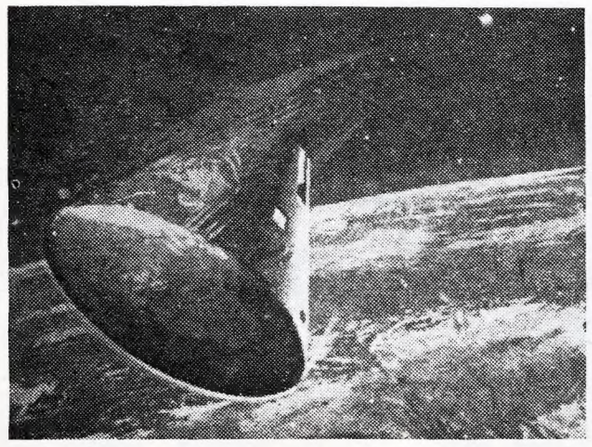

8. Atmosfer sınırı yakınlarında tekrar Apollo kapsülüne geçen astronotlar Komuta kısmını bırakıyor.

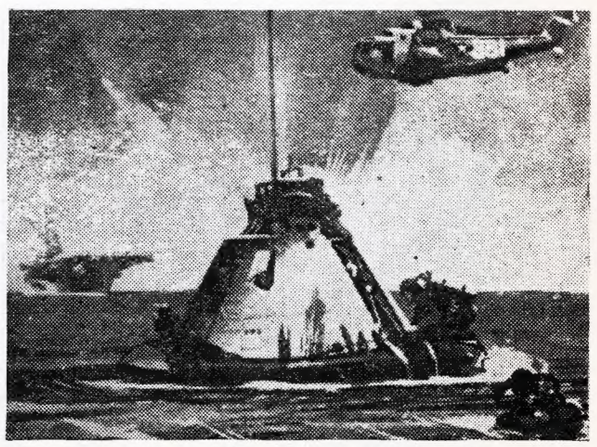

9. Apollo kapsülü atmosfere girdikten sonra paraşüt açarak Atlas Okyanusu'na iniyor.

AKDENİZ

LÂZ EFE ERTESİ GÜNÜ ERKENDEN SARAY MUTFAĞINDAKİ VAZİFESİNE GELİR...

IKI KIŞİ FISIL FISIL BİR ŞEYLER KONUŞUYOR...

YAN TARAFTA SABAH KAHVESİNİ YUDUMLIYAN AŞÇIBAŞI, YARDIMCISINA YAVAŞ SESLE BİR ŞEYLER SÖYLÜYORDU...

AH AH... RÜSTEM PAŞANIN ZİNDANDA ÇÜRÜMESİ BENİ KAHREDİYOR...

HAKLISIN USTA... RÜSTEM PAŞAYI BEN DE ARIYORUM... ONUN ZAMANINDA MESUTTUK...

LÂZ EFE BİRDEN ORTAYA ÇIKIVERİNCE, IKİSİ DE ŞAŞIRIR... SUÇ ÜSTÜ YAKALANMIŞLARDIR..

YA... DEMEK BİZİ DİNLİYORDUN?.. HAYDİ, NE DURUYORSUN, KOŞ, KÖLE ALİYE HABER VER... MÜKÂFAT ALIRSIN!

YANILIYORSUN MUSA... BEN SULTANIN ADAMI FALAN DEĞİLİM.. BİR AVUÇ VATANSEVERİN YARDIMİYLE TRABLUS'U ZALİM SULTANIN ELİNDEN KURTARMAĞA ÇALIŞIYORUZ... SİZ DE BİZE KATILIRSANIZ, İŞİMİZ KOLAYLAŞIR...

SENİ ARAMIZA SULTANIN KÖLESİ SOKTUĞU İÇİN ŞÜPHELENDİK, KUSURA BAKMA... RÜSTEM PAŞA İÇİN HER ŞEYİ YAPMAĞA HAZIRIZ...

SULTANIN GÜNLERİ SAYILI... YAKINDA HER ŞEY DEĞİŞECEK!

O AKŞAM...

SARAY MUTFAĞINDA ÇALIŞANLAR BİZİMLE BİRLİK!

BU İYİ HABER, İŞİMİZE YARIYA BİLİR.. YARIN HAREKETE GEÇİYORUZ ÇOCUKLAR... KARA HASAN, YARIN BARUT FIÇILARI HAZIR OLMALI...

ÖZCAN ERALP

31

ŞAHİN

16 TRABLUS'TA OSMANLI VALİSİNE BAŞ KALDIRAN EL MEHDİ ADINDAKİ ASİ İDAREYİ ELE GEÇİRİR. PADİŞAHIN GÖREVLENDİRDİĞİ ŞAHİN REİS EL MEHDİ'Yİ ORTADAN KALDIRMAK İÇİN ÇALIŞMAKTADIR. YARDIMA ÇAĞIRDIĞI ARKADAŞLARINDAN LAZ EFE MEHDİ'NİN SARAYINDA İŞ BULUR.

TELEFON TELLERİ NİÇİN ÖTER?

Telefon tellerine iyice yaklaşıp kulak verirseniz, «vınnnn» diye bir ses geldiğini duyarsınız. Bu, telefon eden kimselerin değil, sadece rüzgârın sesidir. Rüzgâr tellere doğru estiği zaman, onları sürekli olarak titretir. Hele teller çok gerginseler, bu titreyiş yüzünden, gelişigüzel çalınan bir gitarınkine benzer sesler çıkarırlar. Tellerin durumuna ve rüzgârın esişine göre, bu sesler de değişir.

Bütün elektrik, telefon ve telgraf telleri, türlü nedenlerden titreşirler. Bunda rüzgârın büyük payı olmakla birlikte, elektrik akımındaki değişmelerin de etkisi vardır. Çünkü bu akım düzenli değildir. Bazan hızlı, bazan yavaş; bazan kuvvetli, bazan zayıf gelir.

Hele yaz geceleri, kırlarda, elektrik tellerinin müziğini dinlemek ne hoştur, değil mi?

Elektrik telleri yüksek direkler üzerine gerilmiştir. Yaya yürüyorsanız, onların vınlaması kulaklarınıza kadar gelir. Ama otomobille yolculuk yapanlar, motor gürültüsü yüzünden bu sesi duyamazlar.

NE YAPIYORMUŞ!..

İki çocuk aralarında konuşuyorlardı. Birisi:
— «Ayak bileğim burkuldu.» deyince öteki sordu:
— «Peki, ne yapıyorsun?»
— «Hiç... Topallıyorum!..»

KİMİNLE OYNAYACAKMIŞ!

Çocuk sokakta oynamak için annesinden izin istedi:
— «Anneciğim, ne olur biraz oynamaya gideyim mi?»
— «Yırtık çorapla mı?»
— «Hayır, arkadaşlarımla!..»

ELDE KALAN

Soru: Başkasına verdikten sonra sizde kalan şey nedir?
Cevap: Söz.

7 YANLIŞ

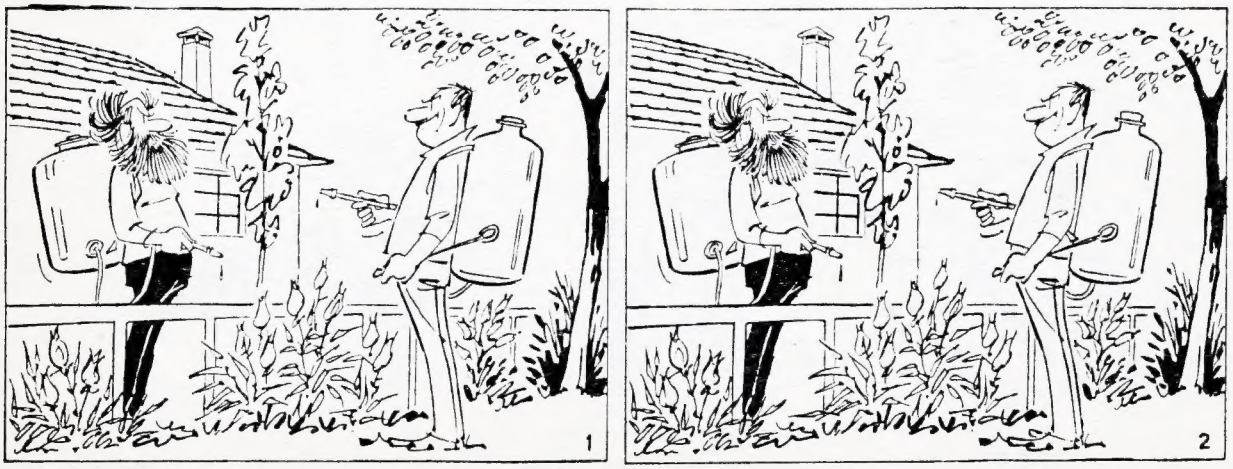

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Sakallı adamın gömleğinin manşeti değişik. 2) Ortadaki çiçek kümesinin solunda bir yaprak fazla. 3) Sağdaki adamın sağ ayağının burnu gösterilmiş (4) gömleği daha kısa ve (5) omuzundaki iğç sıkma makinesinin alt kayışı gösterilmiş. 6) Aynı makinenin altta görülen hortumu değişik ve (7) manları daha yüksek.

KAPTAN
ve çocukları
EDİ ile BÜDÜ
by R. DIRKS
ÇEK KAYIKÇI KÜREKLERİ ENGİNE... ŞİMDİ KIZLAR HİÇ BAKMIYOR DENGİNE...
DOSTUM FERHAT KAPTAN'A GÜZEL BİR KARŞILAMA TÖRENİ YAPMALI...

BAK HANIM, SANA ESKİ DOSTUM FERHAT KAPTAN'I GETİRDİM.
HOŞ GELDİNİZ KAPTAN...
HOŞ BULDUK, YENGE.
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

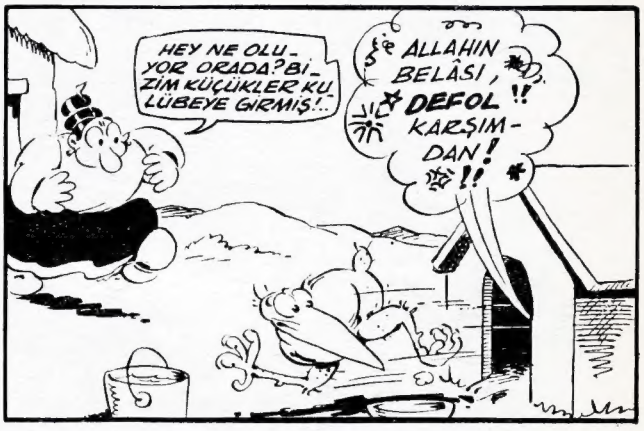
HEY NE OLUYOR ORADA? BİZİM KÜÇÜKLER KULÜBEYE GİRMİŞ!..
ALLAHIN BELÂSI, DEFOL!! KARŞIMDAN!!

ÇIKIN DIŞARI EDEP SİZLER. BALIKÇILIN KULÜBESİNDE İŞİNİZ NE?
UTANMAZ!.. NANKÖR!! ALLAH CEZANI VERSİN

A... A... PAPAĞANMIŞ!..
BENİ ISLATMAYA UTANMIYOR MUSUN TERBİYESİZ ŞİŞKO?!!

HEY NE OLUYOR?
HAY ALLAH KAHRETSİN... BU SU DA NEREDEN GELDİ BE?
SEN VE PAPAĞANIN, DERHÂL DEFOLUN BURADAN! EVİMİN AHLAKINI BOZACAKSINIZ!

ÇEK KAYIKÇI KÜREKLERİ ENGİİİNE... ŞİMDİ KIZLAR HİÇ BAKMIYOR DENGİNE...
KAPA ÇENENİ YOKSA KAFANI KOPARIRIM HA!

NASREDDİN

KIRDA DOLAŞTIK DURDUK, SAF HAVADA OTURDUK. BÖYLE AÇ GEZİ OLMAZ. YİYECEK BULSAK BİRAZ.

HOCA, İLÇEDE BUGÜN, VAR ÇOK BÜYÜK BİR DÜĞÜN. HEP TATLILAR, BÖREKLER, ZİYAFET VERECEKLER.

MERKEP NEREDE AMAN YETİŞEVİM DURMADAN..?

BEN ÖNDEN GİDİYORUM, SEN PEŞİMDEN GEL, YAVRUM.

MERKEBE HEP ESKİDEN TERS BİNERDİ BU NEDEN?

SEFA SÜRMÜYOR ARTIK, BAŞINA VURDU AÇLIK.

DÜĞÜN EVİ BURASI, TAM DALMANIN SIRASI.

DÜĞÜNÜMÜZ VAR, EVET, SENİ KİM ETTİ DAVET? KİM ÇAĞIRDI BE ADAM? ÇEKİL İÇERİ SOKMAM...

VAY CANINA KOVULDUK, HEMEN BAŞTAN SAVULDUK.

SAMUR KÜRKÜM NEREDE? BASMAM ARTIK YEREDE ARABAYA BİNERİM, TAM KAPIDA İNERİM..

SEDAT

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

Treacle kendini bağlıyan iplerden kurtulduktan sonra çatı penceresinden güverteye süzüldü. Kaptan Kelly kapıyı açıp salona girdiği anda, zencinin ancak topuğunu görebildi. İki el ateş etti ama geç kalmıştı...

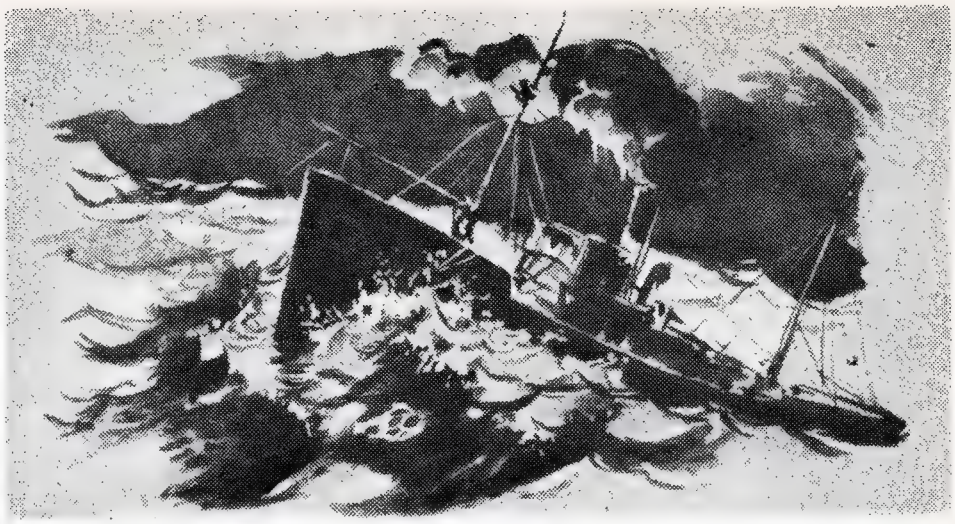

Azgın dalgalar arasında kalan küçücük gemi çatırdamaya başladı...

BATIK GEMİNİN ESRARI

Yazan: **FRANK CRİSP**

— 16 —

— «Koto'dan ses çıkmıyor! Koto'dan ses çıkmıyor!»

Herkes yerinden fırladı ve bütün gözler, mavi sularda kaybolan emniyet halatına çevrildi. Yardımcı dalgıç yırtınıyordu:

— «Koto! Koto, konuşsana! Ne oldu?.. Yukarı çık! Yukarı çık!..»

Jim kadrana bir göz attı. Basınç düşüyordu. Koto hızla çıkıyordu. Sakin suyun yüzünde kabarcıklar belirdi. Nihayet Koto suyun yüzüne çıktı. Kendisini apar topar gemiye aldılar. Başlık camının arkasında, Jim, kireç gibi bembeyaz olmuş ve gözleri yuvasından fırlamış bir yüz gördü. Yardımcı dalgıç ellerini uzattı ve arkadaşının başlığını çıkardı. Koto konuşmaya başladı:

— «Sesler duydum! Denizin sesi... Belki de şeytanın... Bu yerler büyülü... Sesler duydum... Korkunç sesler...»

Kelly kıpkırmızı oldu:

— «Zavallı, çıldırmış! Allah kahretsin, bir işin üstesinden gelemedik!»

Jim araya girerek:

— «Hemen dalması lâzım», dedi. «Yoksa bu kadar süratli bir çıkıştan sonra ölebilir!»

Adamcağız haykırmaya başladı:

— «Hayır! Asla! Öleceğimi bilsem gene de bir daha inmem!»

Zavallı melez bu sözleri söyledikten sonra birden yere yıkıldı. Yüzü korkunç bir acıyla gerildi ve bütün vücudu zangır zangır titremeye başladı. Jim tekrar etti:

— «Onu derhal daldırmak lâzım, yoksa ölür!»

İşin ciddiyetini anlayan adamcağız, nihayet:

— «Peki, peki, ineceğim!» diyebildi.

Başlığını çarçabuk giydirdiler ve adam yeniden denizde kayboldu; kendisini on dört kulaç kadar derinliğe bıraktılar. Sonra ağır ve ölçülü bir tempo ile yedi kulaç yukarı çektiler.

Bu zaman içinde Jim, kendi gemilerini yeniden ele geçirebilmek için keşif planları tasarlamaya koyulmuştu. Fiafia'nın on beş kişilik bir mürettebatı vardı: Kelly, Crane, Preston ve on iki yerli. Üç dalgıç bunlara dahil değildi ve ne yazık ki hepsi de gemide bulunuyorlardı.

Ansızın, uzaklardan kopup gelen sıcak bir rüzgâr, denizin yüzünü kırış kırış etti. O anda herkes elindeki işini bıraktı. Kelly'nin yüzünde tasalı bir ifade vardı. Kaptan mevkiine geldikten sonra sert bir sesle haykırdı:

— «Dalgıcı derhal çıkarın! Şu anda hareket ediyoruz. Eğer elimizi çabuk tutmaz da şu yaklaşan fırtınaya bir tutulursak, balıklara iyi bir ziyafet oluruz!»

Sonra Crane'ye dönerek devam etti:

— «Bütün malzemeyi şalupaya yerleştirin. Dalgıçları gemiye alın. Şu delikanlıyı da sıkıca bağlayın!»

İki yerli derhal Jim'in üstüne atılarak ellerini arkasından kıskıvrak bağladılar. Bütün gemide müthiş bir panik göze çarpıyordu.

Yeni bir sıcak rüzgâr dalgası gemiyi bir beşik gibi salladı. Deniz köpürdükçe köpürüyordu. Jim, güvertede, iskele kapısının ağzındaki merdivene sımsıkı bağlanmıştı. Kazan dairesinden kürek sesleri geliyordu. Belli ki, geminin hızını artırmak için kazana kömür atıyorlardı.

★

Dirk ve arkadaşları, açlıktan bitkin bir halde yemek salonunun döşemesine uzanmış yatıyorlardı. Geminin bu kadar aceleyle palamarları çözmesine şaşıyorlardı.

— «Hava bozuyor!» diye mırıldandı Mac Donald. Sonra Zenci arkadaşına dönerek:

— «Hayrola, Treacle, neyin var böyle?»

Zenci, vücudunu sımsıkı saran bağlar içinde kıvranıp duruyordu. Neşeli bir sesle:

— «Ben istiyor çözülmek!» diye söylendi.

Treacle ayak bileklerindeki sicimi çarçabuk çözdü. Tamamen serbest, ayağa kalktı. Ne yazık ki hiçbirinde ne bıçak, ne tabanca vardı; hepsini almışlardı. Treacle, Dirk'in önünde diz çöktü, fakat tam bu sırada dışardan, nöbetçiye seslenen Kelly'nin sesi duyuldu.

Treacle nefes nefese:

— «Ne yapmak var, patron?» diye sordu.

Dirk fısıltıyla:

— «Çatı penceresinden fırla! Güvertede saklan!» diye seslendi.

Treacle saniye kaybetmeden denileni yaptı ve çatı penceresinde kayboldu.

Kelly tam kapıyı açıp salona girdiği anda, zencinin topuğunu görebildi ve pencereye iki el ateş etti, ama, geç kalmıştı.

Treacle, tahmininin tam tersine, karanlık bir gökyüzü ve süt gibi beyaz, acayip bir denizle karşılaştı. Rüzgâr, direğin çevresinde öfkeyle dönüyor, sonra geniş ve bodur bacanın içine gömülüp kayboluyordu. Crane ve emrindeki yerliler, dalış malzemesini istif ederlerken, iki el silâh sesini duyar duymaz işlerini bırakarak yemek salonuna koştular. Treacle bu arada makine dairesine inen ağızlardan birini kapatan tahta ızgarayı kaldırarak içeri süzülmüştü bile. Onu gören olmamıştı. Treacle, bir dizel motoru ile duvar arasındaki daracık yere sinerek beklemeye koyuldu.

Kelly iki el ateş ettikten sonra arkasındaki yerliye dönerek:

— «Kaçtı alçak! Çabuk güverteye! Yakalamadan gelmeyin onu!»

Hepsi birden ileriye atıldılar. Bu arada Kelly, yemek saloundaki mahpuslara bir göz attı:

— «Vay canına! Demek kaçan şu melun zenci! Şimdi yakalarız onu!»

Buna rağmen Crane birkaç dakika sonra dönünce, kaçağın izine rastlayamadıklarını bildirdi.

Kelly omuz silkerek:

— «Zararı yok, kaçan zenci olsun... Bütün hazırlıkları yapın! Buradan en kısa zamanda uzaklaşmalıyız!»

Crane hırçın bir tavırla söze karıştı:

— «Kaptan, şu baş belâlarını ne diye muhafaza ediyoruz. Hepsini teker teker küpeşteden fırlatalım denize, olsun bitsin!»

Kelly korkunç bir gülüşle:

— «Benim bu konuyla ilgili çok daha hoş bir plânım var... Al getir onları buraya. Zenciye de rastlarsan beynine bir kurşun sıkmaya çekinme!»

Crane derhal yemek salonuna yöneldi ve üç mahpusu da apar topar getirdi. Kelly korkunç bir sesle gürledi:

— «Demir al!»

Gökyüzü kararıyordu. Kuzey yönünde hava kirli sarı bir renge bürünmüştü. Azgın dalgaların içinde küçücük kalan gemi çatırdamaya başladı. Kelly, seferle ilgili bütün emirlerini bildirdikten sonra elinde bir fenerle mahpuslara yaklaşarak:

— «Sizinle gevezelik edecek kadar vaktim yok, Rogers» dedi. «Fakat görüyorum ki sen ve arkadaşların zincir sandıklarında çok daha rahat olacaksınız. Gelecek sefer demir atarsak, — inşallah bu iş Taratara önlerinde olur! — hiç lâmı cimi yok, gemiyi terkedeceksiniz! (İrlanda'lının sesi ortalığı çın çın çınlatıyordu.) Haydi bakalım, dostları sandıklara yerleştirin! Rahatlarına baksınlar!..»

Kaptanın emri derhal yerine getirildi ve Güney - Rüzgârı'nın adamları, birer kömür çuvalı gibi sandıkların içine tıkıldılar.

(Devamı var)

BUHAR TÜRBİNİNİ İCAT EDEN MUCİT

Charles Algernon PARSONS

Hayatı ve çalışmaları

2

«Turbinia» Portsmounth limanında savaş gemileri komutanlarının hayret dolu nazarları arasında âdeta yaramaz bir köpek gibi deniz üzerinde büyük bir hızla yol alıyordu. Savaş gemilerinin arasında cirit atan yatın makine dairesinde Parsons, buhar türbininini en yüksek güce çıkarmak için uğraşıyordu.

Gösteri neredeyse bir facia ile sona erecekti. Turbinia az kalsın donanmaya mensup küçük bir tekneyi batıracaktı. Olay hafif bir çarpışmayla geçiştirildi. Teknenin arka tarafını sıyırıp geçen Turbinia, bayrak direğini koparttı. Olay sırasında küçük teknenin kaptanı olan subay kendini denize attı.

Parsons'un yatı Turbinia'nın bu gösterisi Dünya Denizcilik Tarihi için çok önemli oldu. Yatın o tarihe kadar görülmeyen bir hızla gitmesi büyük bir ilgi uyandırdı. Artık deniz taşıtlarında buhar türbinleri çağı açılıyordu. Gösterinin başarıyla sonuçlanması üzerine yatın kaptanı Leyland ile Parsons birbirlerini tebrik ettiler.

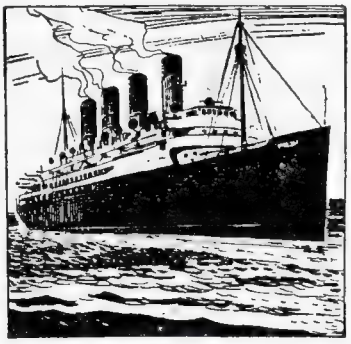

Kazadan dolayı Parsons, hakkında kovuşturma açılacağını sanıyordu. Ama aksine birkaç ay sonra İngiliz Amirallik Dairesi kendisinden bir destroyer için buhar türbini yapmasını istedi. 1906 yılında ilk buhar türbinli savaş gemisi «Dreadnought» denize indirildi. Bunu «Mauretania» ve «Lusitania» yolcu gemileri izledi.

Birinci Dünya Savaşı sırasında buhar türbinli birçok İngiliz savaş gemisi donanmada görev aldı. 1919 yılında ise 41.000 tonilatoluk H.M.S. Hood hizmete girdi. Bu İngiliz savaş gemisinin buhar türbinleri 150.000 beygir kuvvetindeydi. 2.000 beygir kuvvetindeki 44 tonilatoluk Turbinia yatına göre erişilen ilerleme çok büyüktü.

1911 yılında «Sir» asalet unvanını alan Parsons, yılmadan çalışan bir insandı. Bir problemle uğraştığı zaman, hiçbir şey onun dikkatini başka bir yere çekemezdi.

Dinlenme saatlerini Newcastle'deki evinde geçirirdi. Buradaki en büyük eğlencesi de papağanını şekerle beslemekti.

Sir Parsons'un çalışmalarına başladığı Newcastle şehri onun adını taşıyan ünlü şirketlerin kurulduğu yer oldu. Evi şehrin içindeydi ama, o çokluk banliyödeki av köşküne giderdi.

Koruyla çevrili av köşkünde şöminenin karşısındaki koltuğunda yorgunluğunu gidermeye çalışan Parsons, bol bol okurdu.

Bütün bunların dışında ona en fazla zevk veren şey kendi icadı olan buhar türbinlerinin sesini dinlemekti. Deniz yolculukları sırasında gemide yapılan eğlencelere pek katılmazdı. Bir fırsatını bulur bulmaz geminin makine dairesine iner, burada buhar türbinlerinin sesini bir müzik gibi dinlerdi.

SON

48 YILDIRIM'LA CAROL'UN AĞIR YARALI OLARAK BULDUKLARI GENÇ, BEYNİ DEĞİŞTİRİLDİKTEN SONRA BİRŞEY HATIRLAMAZ.. HOLİ ADINDA BİR GENÇ KIZ ONUN NİŞANLISI OLDUĞUNU SÖYLER.

YILDIRIM

BAK, JOKİ!.. HOLİ HASTAHANEDEN ÇIKTI... YANINDA BİR KIZ DAHA VAR.

BURADA DURUP ONLARIN UZAKLAŞMALARINI MI BEKLİYECEĞİZ?

BENCE, HEMEN YANLARINA KOŞUP, OTOMOBİLE BERABER BİNMELİYİZ.

HOLİ İLE CAROL OTOMOBİLE BİNMEK ÜZERELERKEN...

SİZ KİMSİNİZ?

GİRİN İÇERİ VE FAZLA KONUŞMAYIN BERABER GEZMEYE GİDECEĞİZ.

SİZDEN SADECE ŞUNU ÖĞRENMEK İSTİYORUZ. NİŞANLIN HEFLİN MÜCEVHERLERİ NEREYE SAKLADI?

DEMEK İSTEDİĞİNİZ BU!.. SİZ EVVELCE HEFLİN İLE UZUN UZUN KONUŞMUŞTUNUZ.

SONRA, BUGÜN İÇİN HEFLİN HAFIZASINI KAYBETMİŞ DURUMDA... SİZİN BİLMEDİĞİNİZ ŞEYİ BEN NASIL BİLEBİLİRİM?

BIRAK PALAVRAYI KÜÇÜK HANIM!.. SEN HERŞEYİ BİLİYORSUN!

HIRSIZLIK GECESİ HEFLİN BİZİM YANIMIZDAN KAÇIP SANA GELMİŞTİ. ALTI AYDIR SENİ ARIYORDUK.

BUNUN İÇİN, MÜCEVHERLERİN YERİNİ SÖYLEMEDEN BİZDEN KURTULAMAZSIN!..

HOLİ BU HAYDUTLARA ÇALINAN MÜCEVHERLERİN YERİNİ SÖYLESE KEŞKE... ONLARI MÜCEVHERLERLE BİRLİKTE SUÇ ÜSTÜ YAKALARDIK.

HAKLARI VAR HOLİ... MÜCEVHERLERİN YERİNİ SÖYLEMEZSEN BİZİ SAĞ BIRAKMIYACAKLAR.

AFERİN SANA HEMŞİRE.

PEKİ... HEFLİN BENİ HIRSIZLIK GECESİ GÖKKUŞAĞI MAĞARASINA GÖTÜRMÜŞTÜ.

by NAT'L. News. Syn., Inc. of America

KAPTAN

HOLİ İLE CAROL HAYDUTLARIN ELİNDE, GÖKKUŞAĞI MAĞARASINA GİDİYORLARDI...
ORADA, BENİ BİR KENARDA BIRAKARAK İÇERİ GİRDİ VE MÜCEVHERLERİ BİR YERE SAKLADI... AMA BİLMİYORUM

ŞU HALDE BİZE MAĞARAYI GÖSTER KÂFİ BİZ KENDİMİZ ARAR BULURUZ...

GÖKKUŞAĞI MAĞARASI ŞU KAYALIĞIN ARDINDAKI ÇALILARIN ARASINDADIR.

BURASINI PEK AZ KİMSE BİLİR. MAĞARANIN AĞZI GİZLİDİR.

BU GÖKKUŞAĞI GİBİ IŞIK NEREDEN GELİYOR?

GEORGE TUSKA
MAĞARANIN TEPESİNDEKİ AÇIK YERDE BİR KUARTZ PARÇASI VARMIŞ, GÜNEŞ ONA VURDUKÇA BU IŞIK MEYDANA GELİYORMUŞ.

ŞİMDİ ANLADIM... HEFLİN'İ İLK BULDUĞUM ZAMAN BANA "IŞIK... IŞIK" DİYE FISILDAMIŞTI...

ŞU HALDE MÜCEVHER MUTLAKA BURADADIR!..
EĞER SEN DE MÜCEVHERLERİ ARAYACAKSAN BİR DİYECEĞİM YOK. AMA KAÇMAYA KALKMA SAKIN!..

CAROL DİKKATLE ETRAFI ARAŞTIRMAYA BAŞLADI...

BİRDEN BİR DELİĞİN İÇİNDE BİR TORBA GÖRDÜ...
İŞTE MÜCEVHERLER BURADA
DEVAMI VAR

Medoro kollarını uzatarak çocuğu tuttu ve onu gördü. Pis yüzünü, yanaklarında izler bırakarak akan gözyaşlarını, zayıf vücudunu, yırtık elbiselerini gördü. İçinde derin bir sızı hissetti. Onu öylesine küçük ve yardıma muhtaç gördü ki güzel hikâyelerle gerçeği örtmeye çalışmanın korkaklık olduğunu anladı.

Kör Prens

«Prens Medoro körmüş?»

— «Nasıl olur? Gazetelerdeki fotoğraflarında mavi gözleri o kadar güzel gözüküyor ki...»

— «Güzel ama kör. Kraliçe sabah akşam üzüntüsünden ağlıyormuş.»

— «Kral Morlandiya'daki bütün doktorları çağırtmış, oğlunu iyileştireni mükâfatlandıracağını söylemiş.»

— «Bütün doktorlar gitmişler mi?»

— «Yalnız Zerbino gitmemiş, ama biliyorsun ki o doktor değil, büyücü.»

Gerçekte Zerbino sarayın parmaklıkları önüne toplanmış olan halkın söylediği gibi bir büyücü değildi.

Halkın ne düşündüğünü işittik, şimdi de sarayda Prensin odasına bir göz atalım. Doktorların arasına karışmış olan Zerbino hiç fikir yürütmeden bir köşede duruyordu... Son doktor da gittikten sonra ürkek bir tavırla Prense yaklaştı. Kral:

— «Ne istiyorsun ihtiyar?» dedi.

— «Bir deneme yapmama müsaade etmenizi isteyecektim.»

— «Ne denemesi?»

— «Prensin gözlerine dokunmayacağım. Onunla sadece konuşmak istiyorum.»

— «İhtiyar, Prens daha iki aylık bile değil, sizi nasıl anlar?»

— «Anlayacağını sanıyorum. Müsaade edin deneyeyim.» dedi ve Prense yaklaşarak minicik ellerini tuttu ve konuşmaya başladı:

— «Bir zamanlar bir kral yaşarmış. Altın, gümüş ve kürklere bürünmüş büyük bir kralmış. Başında kıymetli taşlarla bezenmiş bir taç taşırmış. Sivri siyah bir sakalı ve fildişinden bir asası varmış. Arada sırada sakalını bu asa ile kaşırmış...»

O sırada Kral, aynı şekilde sakalını kaşıyordu. Zerbino'nun sözlerini işitince hırsla durdu. Tam onun dışarı atılması için emir verecekti ki hiç kimsenin beklemediği bir mucize oldu.

Prens Medoro masaldaki kralı görür gibi gülümsedi ve minik ellerini asayla oynamak istercesine uzattı.

— «Beni görüyor!» diye kral bağırdı. «Allahım beni görüyor!..»

Zerbino devam etti:

— «Yine o çağda bir kraliçe yaşarmış. Altın işlemeli tuvalet giyen büyük bir kraliçe imiş. Sarışınmış ve saçları arasında yuvasındaki kuşa benzer bir taç taşırmış...»

Medoro bu sefer Kraliçeye dönerek onu görürmüşçesine ellerini taca dokunmak için uzattı. Kraliçe sevincinden ağlayarak beşiğin yanına diz çöktü.

Halk bu garip tedaviyi anlatmakla bitiremiyordu.

— «Gerçekten iyileşti mi acaba?»

— «Tamamen değil, ama iyileşeceği muhakkak.»

— «Görüyor mu dersiniz?»

— «Yalnız Zerbino onunla konuştuğu vakit görüyormuş.»

— «Pekiyi, ama Zerbino ona ne anlatıyormuş?»

— «Çevresindeki her şeyi. Meselâ masanın üzerinde bir bardak varsa "Bir zamanlar masanın üzerinde bir bardak varmış." diyormuş, o zaman prens hemen bardağı görüyormuş.»

Medoro Zerbino'nun anlattığı hikâyelerden hiç sıkılmazdı. Tabii değil mi? İnsan hiç gözlerinden sıkılır mı?

Prens uyanır uyanmaz yanındaki odada kalan Zerbino'yu çağırırdı.

— «Çabuk gel Zerbino. Bana göğü ve parlak güneşi göster.»

Sabırlı Zerbino da anlatmaya başlardı:

— «Bir zamanlar güzel bir gün olmuş...»

Eğer hava kötüyse Zerbino şöyle başlardı:

— «Bir zamanlar kötü bir gün olmuş...»

Prens Medoro da o zaman fırtınalı gökyüzünü, pencerelere vuran yağmuru görür ve sinirlenirdi:

— «İstemiyorum, kötü şeyler görmek istemiyorum! Hikâyeni değiştir.»

— «Yapamam prens...»

— «Sana emrediyorum.»

— «Prensim gözler ancak gerçekte varolan şeyleri görürler.»

Onsekizinci yaş gününden birkaç gün sonra Zerbino ile Prens ormanda atla dolaşıyorlardı. O sırada yeni doğmuş bir güvercin yuvasından düştü, oradan geçen bir kedi de onu yutuverdi. Tabii Prens bütün bunları, Zerbino hiç bir şeyi unutmadan anlattığı için gördü.

— «İstemiyorum»» diye bağırdı.

— «Fakat prensim?

— «Sus bak ben şimdi ne yapacağım?»

Prens gözlerini kapattı ve kendi kendini anlatmaya başladı:

— «Bir zamanlar yeni doğmuş bir yavru kuş yuvasından düşmüş. Kötü bir kedi onu yutmak üzere imiş ki oradan geçen prens ateş ederek kediyi vurmuş, kuşu da yuvasına koyduktan sonra yoluna devam etmiş...»

Prens neşeyle bir şarkı mırıldanarak atını sürdü, Zerbino'ya da:

— «Söylediklerimin hepsini gördüm, artık sana ihtiyacım yok.» dedi. O günden sonra Zerbino prensin hoşuna gitmesi için hikâyelerini onun istediği gibi anlattı, ama bunu gidip Krala söylemeyi de unutmadı. Kral:

— «Daha gençtir. Benim yerime geçtiği vakit değişir» dedi.

Zaman geçti, kral öldü, Medoro kral oldu, ama hayalleri hakikatlere tercih etmek huyundan vazgeçmedi. Maliye Bakanı hazinenin bomboş kaldığını söyleyince prens ona dağlar gibi yığılı paralar hikâyesini anlatıp, buna kendini de inandırır ve bu hayal paraları sarfetmek için şölenler tertiplerdi.

Bir gün savaş oldu, düşmanlar ülkeyi ele geçirdiler ama, prens zafer hikâyeleriyle avunmaktan vazgeçmedi. Herkes onu terketti ama, sadık Zerbino asla böyle bir şey düşünmedi.

Ne kadar kötü duruma düşerse düşsün, prensin her şeyi güzel tarafından görmek hastalığı devam ediyordu.

Günlerden bir gün, yaşadıkları kulübenin kapısı çalındı. Zerbino Prense içeriye babalarını harpte kaybetmiş iki yoksul çocuğun girdiğini gösterdi. Anneleri üzüntüden ölmüştü. Ne başlarını sokacak bir kulübeleri, ne de yiyecek bir kap çorbaları vardı. En kötüsü erkek çocuğun gözleri kördü, kızkardeşi elinden tutarak onun yürümesine yardımcı oluyordu. Medoro her zamanki gibi gözlerini kapatıp, içeriye iki prensin kendini ziyarete geldiğini düşünmek istedi ama, o sırada kör çocuk bir yere takılarak tökezlendi.

Medoro kollarını uzatarak çocuğu tuttu ve onu gördü. Pis yüzünü, yanaklarında izler bırakarak akan gözyaşlarını, zayıf vücudunu, yırtık elbiselerini gördü. İçinde derin bir sızı hissetti. Onu öylesine küçük ve yardıma muhtaç gördü ki güzel hikâyelerle gerçeği örtmeye çalışmanın korkaklık olduğunu anladı. Onlara:

— «Girin» dedi. «Siz yuvalarından düşmüş iki yavru kuşsunuz ama, kedi sizi yiyemiyecek. Bu ev artık sizindir, ben de size babalık yapmaya çalışacağım. Size bu dünyada mevcut olan kötü şeyler içinden hakkınız olan en iyilerini vereceğim.»

Zerbino hiç bir şey söylemedi, yalnız Medoro'nun iyileştiğini anlayıp içten içe sevindi.

Kendi kendine:

— «Artık gerçekten görüyor.» dedi. «Görüyor, çünkü etrafını mutlu kılmak için ne yapmak gerektiğini görmek istiyor.

Medoro, Zerbino'nun anlattığı hikâyelerden hiç sıkılmazdı.

NACİ GÜRSOY: KIBRIS. (17 yaşında. Gitar çalıyor. Futbol oynamasını seviyor. Anavatandaki kardeşleriyle mektupiaşmak istiyor.)

FEHMİ RIFAT: Lefke - KIBRIS. **(Türk ve Hafif Batı müziğini çok seviyor. Anavatandan mektup arkadaşı edinmek istiyor.)**

HÜSEYİN İBRAHİM: Lefke — KIBRIS. **(Türk müziğini ve seyahati çok seviyor. Anavatandan mektup arkadaşı edinmek istiyor.)**

NURETTİN TERCAN: Koşuyolu, Mahmut Yesari sokak No. 45, Kadıköy - İSTANBUL. **(13 yaşında sanat okulu öğrencisi. Hafif Batı ve spordan hoşlanıyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

GÜLAY ERGÜL: Saracoğlu Mah. 3. Cadde No. 16/2, Yenişehir — ANKARA. **(16 yaşında lise öğrencisi. Müziğe, pul ve kartpostal biriktirmeye meraklı. Gitar çalıyor. İngilizce biliyor. Her konuyle ilgileniyor.)**

AYHAN TEZCAN: Koşuyolu, Cevat Paşa sokak No. 37, Kadıköy - İSTANBUL. **(Spordan ve hafif Batı müziğinden hoşlanıyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

UFUK ÖZGÜNAYDIN: Dışkapı Yeni yol, Altındağ Cad. No. 72/C ANKARA. **(13 yaşında. Hafif Batı müziğini seviyor. Spor yapıyor. Pul değişmek istiyor.)**

OĞUZ REVANOĞLU: Kiremithane Mah. 172 sokak No. 6 — MERSİN. **(16 yaşında. Her konuyla ilgileniyor. Mektup yazacak kardeşlerinin hepsine cevap verecek.)**

RECEP ŞECAATTİN BURHAN : Yapı Sanat Enstitüsü, Teknik Ressam bölümü, Levent — İST. **(17 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor. Şiiri seviyor.)**

OĞUZ TERCAN: Koşuyolu, Mahmut Yesari sokak No. 45, Kadıköy - İSTANBUL. **(17 yaşında sanat okulu öğrencisi. Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

BULMACA

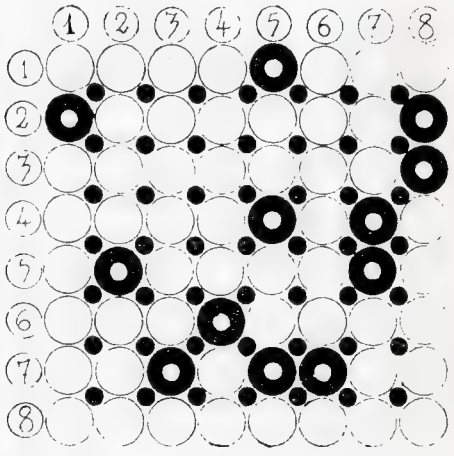

SOLDAN SAĞA DOĞRU: 1) Dili, kültürü ve ülküsü bir olan topluluk. Vücutta dolaşan. 2) Mısır'da yapılan büyük barajın adı. 3) A.B.D.'nde bir eyalet. 4) Kötü. 5) Bir ölçünün doğruluğunu yoklamaya yarayan alet. 6) Masallara ve boş inançlara göre, göze görünmeyen yaratık. Kuşların taşlık da denen midesi. 7) Yılın onikide biri. Asker. 8) Dünyanın sayılı çavlanlarından biri.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Zeki ve yaramaz. 2) Bir çiçek. Kendisinde aranılan nitelikleri taşıyan. 3) Hoşlanmaz ve canı sıkılır hale gelen. 4) Orgenerale ve büyük amirale kadar aşamalara yükselebilen asker. Bir nota. 5) Tersi bir spor. Beyaz. 6) Gemi odası. 7) Çocuğu olan kadın. Vücudumuzdan çıkar. 8) Aksama, aksaklık.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) BAL. DALAMAN. 2) AKALA. ASA. 3) HARAMİ. ASAR. 4) ATİLA. ARALA. 5) RUSUK. KALAN. 6) FAS. FAL. KO.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) BAHAR. 2) ATUF. 3) LARİSA. 4) KALUS. 5) DAMAK. 6) ALİ. 7) LA. AKA. 8) ARAL. 9) MASAL. 10) ASALAK. 11) NARANO.

OKUYUCU KÖŞESİ

DOĞRUSU ÇOK AYIP, ÇOK!

Doğan Kardeş'in bu sayfası, kardeşlerinin kendi yazdığı şiir, fıkra, hikâye ve çeşitli yazılara ayrılmıştır... Böyle olduğu halde, bazı açıkgöz kimseler, kendilerine ait olmayan parçaları kendi imzaları altında bize gönderiyorlar ve biz de bunları onlara güvenerek yayımlıyoruz.

İşte, bu açıkgözlerden biri de Turgay Metin imzasını taşıyor!

Dergimizin 63'üncü sayısının «OKUYUCU KÖŞESİ» nde yayımlanan «TUTUM» adlı şiir kendisinin olmadığı halde altına imzasını atmış ve bize göndermiş, biz de yayımlamışız! Bu okuyucumuz aslında bizleri değil, kendisini aldatmış oluyor. Kendisine en kısa zamanda bu çok hatalı yoldan dönmesini tavsiye eder, okurlarımızdan özür dileriz.

KARDAN ADAM

Havuçtan burnu vardır,
Elinde de sopası,
Vücudu hep kardandır,
Küçüklerin paşası...

Güneş açtı.. dindi kar,
Erimeye başladı..
Akşam üstüne kadar,
Yalnız sopası kaldı..

AYŞEGÜL ESMER
(Nilüferhatun İlkokulu, Sınıf V - B — NİŞANTAŞI)

DİLER ÖZAÇMAK
(Atatürk İlkokulu, 5/A öğrencisi — VAN)

MEVSİMLER VE TABİAT

Çiçekli ilkbaharda
Kuşlar ötüşüp uçar,
Bülbül ağaç dallarında
Her yana neşe saçar.

Yaz gelince coşarız,
Yüzerek denizlerde,
Çiçeklerle arkadaşız,
Kardeşiz kelebeklerle.

Sonra sararır ağaçlar,
Yağmurlar hızla başlar,
Gidince göçmen kuşlar
Geldi demektir sonbahar.

Kış gelince hava soğur,
Dağ, ova beyaz renge
Donanır, ahenk bulur
Gökteki kelebekle...

ÖMER AĞARTAN
(Fatih İlkokulu öğrencisi, Bartın - ZONGULDAK

KİTAPLARIM

Benim faydalı dostlarım,
Sizi her okuyuşta,
Kendimi eski bir dosta
Kavuşmuş sanırım.
Benim arkadaşlarım,
Tatlı can yoldaşlarım.

ÇİÇEK

Büyük çayırın ortasında
Gözlerini gökyüzüne dikerek
«Bir damla su!» diye yalvarıyor.

Günlerden beri susuz,
Yaprakları pörsümüş,
Bir damla su bekliyor.

Bir goncası var açacak,
Açamıyor zavallıcık,
Sararıp soluyor.

Büyük çayırın ortasında bir çiçek
En sonunda ölüyor.

OYA ÖZBEK
(Avusturya Kız Lisesi, O. 1/A öğrencisi - İSTANBUL)

KIŞ

Yağıyor kar lâpa lâpa;
Yaşasın, geldi kış baba!
Hepimiz fırlayalım sokağa,
Kartopu oynayalım, doya doya...

Ah! Üşüdük! diyelim,
Sobanın başına geçelim,
Kocaman pencereden,
Küçücük kelebekleri seyredelim...

SUAT BUTGEL
(İbrahim Alâattin Gövsa İlkokulu, 4/F - İSTANBUL)

İSMET ERDOĞRU
(Kartal Merkez İlkokulu, 3/A — İST.)

KARDEŞİM

Benim bir kardeşim var,
Adı Emel, kendi şeker;
Kıvır kıvır saçlarıyla
Dünyalara bedel...

Bilseniz aman ne yaramaz!
Hiç annemin sözünü dinlemez,
Dayak yer de ara sıra,
Neyse ki uslanır biraz...

DENİZLER ÖZLER BİZİ

Ceket, pantol soyunalım,
Plâja gidip yanalım,
Elde kova oynayalım,
Denizler özler bizi.

Ne hoş sandalla gezmek,
Çılgınca denizde yüzmek,
Ve kumsalda serinlemek...
Denizler özler bizi.

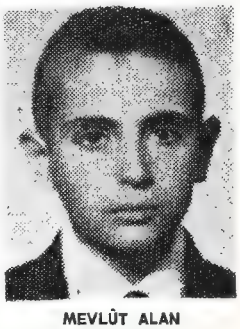

MEVLÛT ALAN
(Hasköy Ortaokulu öğrencisi - İSTANBUL)

Bilmece Bildirmece

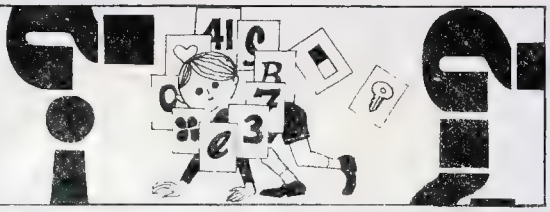

TOPLANTIDAN SONRA SAVUNMA BAKANI MECLİSTE KONUŞTU...

SAVUNMA TESİSLERİMİZ DÜŞMANIN ÖNÜNDE DAYANACAK VE ONLARI YURDA SOKMIYACAKTIR.

UZUN MENZİLLİ FÜZELER HAZIRDI...

AVCI UÇAKLARI DA BEKLİYORLARDI...

HERKES İŞ BAŞINDAYDI...

SABIRSIZLIKLA BEKLENİRKEN İLK HABER GELDİ...

YIRMI YABANCI UZAY GEMİSİ BİZE DOĞRU İLERLİYOR ON SAATLİK BİR UZAKLIKTALAR.

TAMAM, YAKLAŞTIKMADAN SALDIRIYA GEÇMELİYİZ!..

BU İMKÂNSIZ MARESALİM. SALDIRI KUVVETİMİZ YOKOLDU. ANCAK SAVUNMA KUVVETLERİMİZİ KULLANABİLİRİZ!

SAVUNMAYI BEKLEMEK, KAYBETMEK DEMEKTİR. ONLARA ATEŞTOP'LA KARŞI ÇIKABİLİRİZ!..

TEŞEKKÜRLER, ALBAY. ONLARI YOLDA KARŞILAYIP EZMELİYİZ...

ATEŞTOP YOLA ÇIKTI...

YOLU ÇİZDİN MI, VENÜS?

ÇİZDİM, STİF... BU YOLU ÇOK İYİ BİLİYORUM...

DÖRT SAAT SONRA.

İŞTE GÖRÜNDÜLER, GELİYORLAR..

YERLERİNİ İYİ HESAPLAYIP STİRAKS'A BİLDİR. BİZİMLE BİRLİKTE ONLAR DA ATEŞ EDİNLER...

VOLKANO'LULAR ATEŞTOP'U KARŞILARINDA GÖRÜNCE ŞAŞIRDILAR...

İŞTE, BU HESAPTA YOKTU, SAVAŞA YARI YOLDA GİRMEK ZORUNDA KALACAĞIZ, VERGAZ!..

BEKLEME, ATEŞ ET ONLARA HİÇ ACIMIYACAĞIMIZI GÖSTEREBİLİM.

BÖYLECE SAVAŞ BAŞLIYORDU...

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı : 68 | 12 Şubat 1968 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP
UZAYDA SAVAŞ

(Devamı son sayfada)

TOPLANTIDAN SONRA SAVUNMA BAKANI MECLİSTE KONUŞTU...

SAVUNMA TESİSLERİMİZ DÜŞMANIN ÖNÜNDE DAYANACAK VE ONLARI YURDA SOKMIYACAKTIR

UZUN MENZİLLİ FÜZELER HAZIRDI...

AVCI UÇAKLARI DA BEKLİYORLARDI..

HERKES İŞ BAŞINDAYDI...

SABIRSIZLIKLA BEKLENİRKEN İLK HABER GELDİ...

YIRMI YABANCI UZAY GEMİSİ BİZE DOĞRU İLERLİYOR ON SAATLİK BİR UZAKLIKTALAR

TAMAM, YAKLAŞTIKMADAN SALDIRIYA GEÇMELİYİZ!..

BU İMKÂNSIZ MARESALİM. SALDIRI KUVVETİMİZ YOKOLDU. ANCAK SAVUNMA KUVVETLERİMİZİ KULLANABİLİRİZ!

SAVUNMAYI BEKLEMEK, KAYBETMEK DEMEKTİR. ONLARA ATEŞTOP'LA KARŞI ÇIKABİLİRİZ!..

TEŞEKKÜRLER, ALBAY. ONLARI YOLDA KARŞILAYIP EZMELİYİZ...

ATEŞTOP YOLA ÇIKTI...

YOLU ÇİZDİN MI, VENÜS?

ÇİZDİM, STİF... BU YOLU ÇOK İYİ BİLİYORUM...

DÖRT SAAT SONRA.

İŞTE GÖRÜNDÜLER, GELİYORLAR..

YERLERİNİ İYİ HESAPLAYIP STİRAKS'A BİLDİR. BİZİMLE BİRLİKTE ONLAR DA ATEŞ ETSİNLER...

VOLKANO'LULAR ATEŞTOP'U KARŞILARINDA GÖRÜNCE ŞAŞIRDILAR...

İŞTE, BU HESAPTA YOKTU, SAVAŞA YARI YOLDA GİRMEK ZORUNDA KALACAĞIZ, VERGAZ!..

BEKLEME, ATEŞ ET ONLARA HİÇ ACIMIYACAĞIMIZI GÖSTEREBELİM.

BÖYLECE SAVAŞ BAŞLIYORDU..

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 68 | 12 Şubat 1968 Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP
UZAYDA SAVAŞ

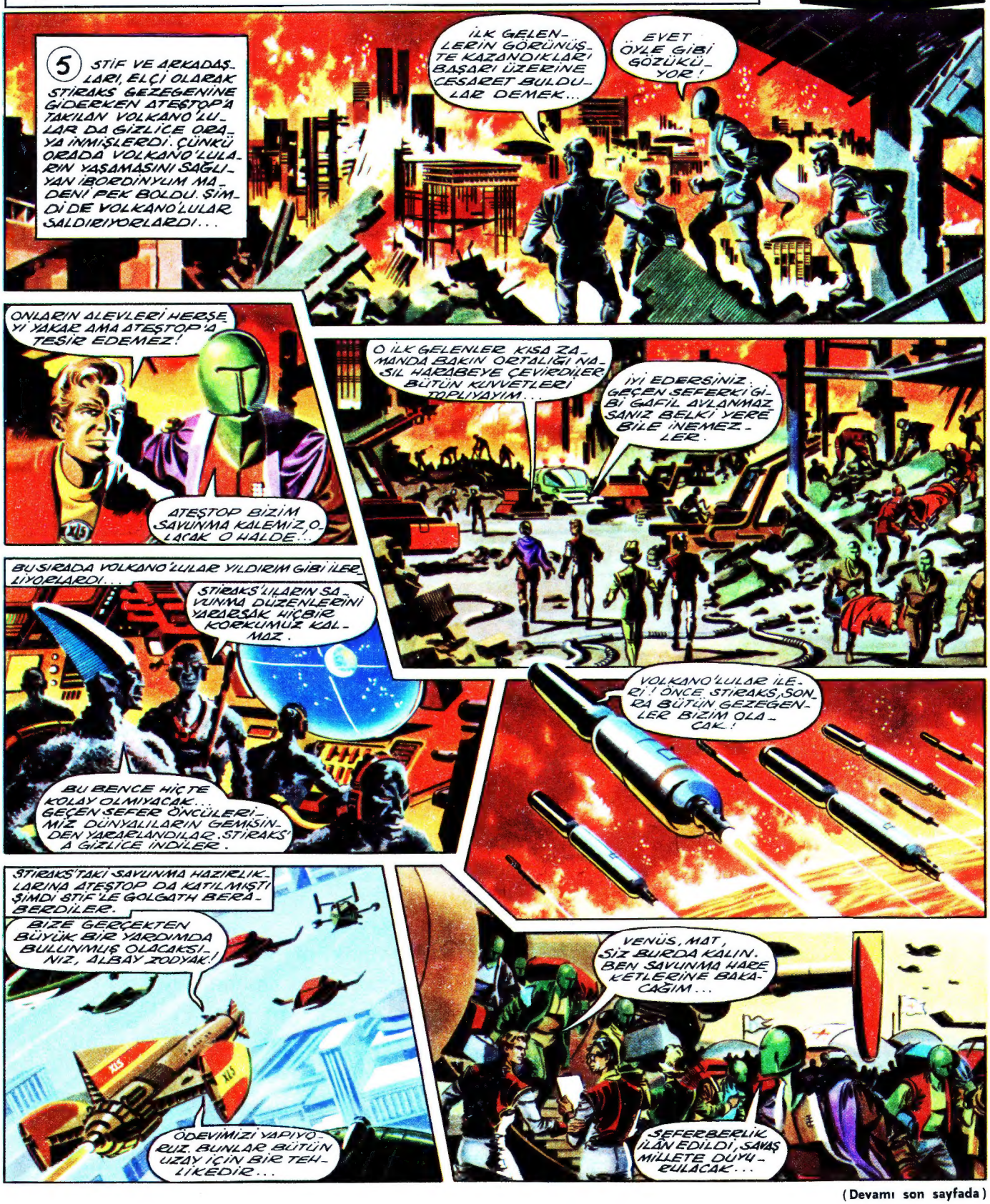

(Devamı son sayfada)

TOPLANTIDAN SONRA SAVUNMA BAKANI MECLİSTE KONUŞTU...

SAVUNMA TESİSLERİMİZ DÜŞMANIN ÖNÜNDE DAYANACAK VE ONLARI YURDA SOKMIYACAKTIR.

UZUN MENZİLLİ FÜZELER HAZIRDI...

AVCI UÇAKLARI DA BEKLİYORLARDI...

HERKES İŞ BAŞINDAYDI...

SABIRSIZLIKLA BEKLENİRKEN İLK HABER GELDİ...

YIRMI YABANCI UZAY GEMİSİ BİZE DOĞRU İLERLİYOR. ON SAATLİK BİR UZAKLIKTALAR.

TAMAM, YAKLAŞTIKMADAN SALDIRIYA GEÇMELİYİZ!..

BU İMKÂNSIZ MARESALİM. SALDIRI KUVVETİMİZ YOKOLDU. ANCAK SAVUNMA KUVVETLERİMİZİ KULLANABİLİRİZ!

SAVUNMAYI BEKLEMEK, KAYBETMEK DEMEKTİR. ONLARA ATEŞTOP'LA KARŞI ÇIKABİLİRİZ!..

TEŞEKKÜRLER, ALBAY. ONLARI YOLDA KARŞILAYIP EZMELİYİZ...

ATEŞTOP YOLA ÇIKTI...

YOLU ÇİZDİN MI, VENÜS?

ÇİZDİM, STİF... BU YOLU ÇOK İYİ BİLİYORUM...

DÖRT SAAT SONRA.

İŞTE GÖRÜNDÜLER, GELİYORLAR..

YERLERİNİ İYİ HESAPLAYIP STİRAKS'A BİLDİR. BİZİMLE BİRLİKTE ONLAR DA ATEŞ ETSİNLER...

VOLKANO'LULAR ATEŞTOP'U KARŞILARINDA GÖRÜNCE ŞAŞIRDILAR...

İŞTE, BU HESAPTA YOKTU, SAVAŞA YARI YOLDA GİRMEK ZORUNDA KALACAĞIZ, VERGAZ!..

BEKLEME, ATEŞ ET ONLARA HİÇ ACIMIYACAĞIMIZI GÖSTEREBİLİM.

BÖYLECE SAVAŞ BAŞLIYORDU...

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 68 | 12 Şubat 1968 Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP
UZAYDA SAVAŞ

(Devamı son sayfada)

TOPLANTIDAN SONRA SAVUNMA BAKANI MECLİSTE KONUŞTU...

SAVUNMA TESİSLERİMİZ DÜŞMANIN ÖNÜNDE DAYANACAK VE ONLARI YURDA SOKMIYACAKTIR.

UZUN MENZİLLİ FÜZELER HAZIRDI...

AVCI UÇAKLARI DA BEKLİYORLARDI..

HERKES İŞ BAŞINDAYDI..

SABIRSIZLIKLA BEKLENİRKEN İLK HABER GELDİ...

YİRMİ YABANCI UZAY GEMİSİ BİZE DOĞRU İLERLİYOR ON SAATLİK BİR UZAKLIKTALAR.

TAMAM, YAKLAŞTIKMADAN SALDIRIYA GEÇMELİYİZ!..

BU İMKÂNSIZ MARESALİM. SALDIRI KUVVETİMİZ YOKOLDU. ANCAK SAVUNMA KUVVETLERİMİZİ KULLANABİLİRİZ!

SAVUNMAYI BEKLEMEK, KAYBETMEK DEMEKTİR. ONLARA ATEŞTOP'LA KARŞI ÇIKABİLİRİZ!..

TEŞEKKÜRLER, ALBAY. ONLARI YOLDA KARŞILAYIP EZMELİYİZ...

ATEŞTOP YOLA ÇIKTI...

YOLU ÇİZDİN MI, VENÜS?

ÇİZDİM, STİF... BU YOLU ÇOK İYİ BİLİYORUM...

DÖRT SAAT SONRA.

İŞTE GÖRÜNDÜLER, GELİYORLAR..

YERLERİNİ İYİ HESAPLAYIP STİRAKS'A BİLDİR. BİZİMLE BİRLİKTE ONLAR DA ATEŞ EDİNLER...

VOLKANO'LULAR ATEŞTOP'U KARŞILARINDA GÖRÜNCE ŞAŞIRDILAR...

İŞTE, BU HESAPTA YOKTU, SAVAŞA YARI YOLDA GİRMEK ZORUNDA KALACAĞIZ, VERGAZ!..

BEKLEME, ATEŞ ET ONLARA HİÇ ACIMIYACAĞIMIZI GÖSTERELİM.

BÖYLECE SAVAŞ BAŞLIYORDU...

(Devamı var)